

gene vælge en og anden udenfor deres Midte.

Naar den endelige Ordning, det egentlige Hovedpunkt i Sagen, er en Fællesordning for Sparekasser og Banker, saa følger deraf, at de nye Bestemmelser, som man maatte ønske allerede nu, særlig paa Sparekassernes Omraade, maa være rent midlertidige, ikke maa foregribe den endelige Fællesordning, man maatte komme til. Ud fra dette Synspunkt har Udvalget betragtet Regeringsforslaget. Der er da først § 1. Udvalget kan billige, at der foretages en Skærpelse af det Eftersyn, Sparekasseinspektionen foretager af Sparekasserne, og at det gøres mere effektivt som foreslaaet af Ministeren, men mener, at Eftersynet maa være af en saadan Art, at det ikke foregriber den endelige Fællesordning for Sparekasser og Banker. Derfor forekommer det Udvalget mindre heldigt, at dette skærpede Eftersyn sker ved faste eventuelt pensionsberettigede Embedsmænd. Man vil anse det for rigtigere, og Udvalget har ogsaa stillet Forslag derom, at der stilles en vis Sum til Ministeriets Raadighed, hvilken Sum, efter Ministeriets nærmere Bestemmelse, anvendes til at gøre dette Eftersyn mere effektivt. Hvor stor en Sum der i saa Henseende skal stilles til Raadighed, er noget, som til Dels maa blive Genstand for et Skøn. Udvalget har ment, at 8,000 Kr. vil være tilstrækkeligt, saaledes at den Medhjælpssum, som Sparekasseinspektøren nu har, 2,000 Kr., forhøjes til 10,000 Kr.

Naar der skal foretages Eftersyn af Sparekasserne af Mænd, som Ministeren giver dette specielle Hverv, vil det være nødvendigt, at disse Mænd faa Myndighed til at kunne iværksætte en effektiv Undersøgelse, at der med andre Ord paalægges Sparekasserne den Pligt, at de skulle give disse Mænd Adgang til at kunne foretage disse Undersøgelser. I Henhold hertil har Udvalget stillet Forslaget i § 2. Det kunde jo tillige tænkes, at den Kommission, som foreslaas nedsat, kunde ønske at faa forskellige Oplysninger fra Banker og Sparekasser, det er endogsaa højst sandsynligt, at det vil være Tilfældet. For Sparekasser foreligger der nu ganske vist ret betydelige Oplysninger, og man tør vel gaa ud fra, at Ministeriet selvfølgelig vil stille disse Oplysninger til Raadighed for den eventuelle Kommission. Men for Bankerne gælder dette ikke; dem maa man paalægge den Pligt at give disse Oplysninger. Ogsaa derom træffes der da Bestemmelser i Slutningen af § 2.

I § 3 i Udvalgets Forslag findes den Bestemmelse, der er optagen i Regeringsforslagets § 12, 2den Passus, idet det i Virkeligheden kun er en Forberedelse til den nye Ordning for Banker og Sparekasser.

Idet Udvalget, som jeg har nævnt, gaar ud fra den Forudsætning, at Nybestemmelserne, som alene angik Sparekasserne, burde være rent midlertidige og kun gælde, indtil den endelige Ordning var truffen, har man ud fra denne Betragtning ment, at de øvrige af Ministeren foreslaaede Nybestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets §§ 4 og 5, nu burde falde bort. I og for sig have mange Medlemmer af Udvalget ment, at disse Bestemmelser kunde være meget hensigtsmæssige, men da de jo ere et stærkt Indgreb i Sparekassernes Virksomhed, og nogle af dem vel først komme til at virke om to Aar — hvoraf allerede følger, at disse Bestemmelser, om end de kunde være hensigtsmæssige i en endelig Lov, ikke egne sig til at være Led i en Ordning, som kun skal være midlertidig —, har man altsaa foreslaaet, at disse andre Nybestemmelser med Hensyn til Ordning af de bestaaende Sparekasser skulde falde bort.

Jeg har hermed gennemgaaet Udvalgets Forslag, som man anbefaler til det høje Ting, og man nærer ogsaa det Haab, at den højtærede Indenrigsminister vil stille sig imødekommende overfor disse Forslag, og det saa meget mere, som reelt set Forskellen mellem Udvalgets og det oprindelige Forslag ikke er saa stor. Udvalgets Forslag hviler paa samme Grundtanke som Ministerens. Det er kun formelt, at der er saa stor Forskel, og det skyldes den Omstændighed, at medens Ministeren har sammenarbejdet den bestaaende Sparekasselov med de nye Tillægsbestemmelser til en helt ny Sparekasselov, har Udvalget, særligt under Hensyn til Ønsket om, at §§ 4. og 5 skulde falde bort, ment det rigtigere at fremkomme med det særlige Forslag, som Udvalget har stillet om en ny Lov, som altsaa kommer til at hedde: „Forslag til Lov om Nedsættelse af en Sparekasse- og Bankkommission samt om Ændring i Lov af 28. Maj 1880 om Spare- og Laanekasser.“

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig paa Udvalgets Vegne at anbefale det stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det er paa en Maade gaaet lidt underligt med